

En og Halvfjersindstyvende Møde.

Tirsdagen den 22de Februar 1881, Kl. 1.

Sekretæren, Hummeluhr, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understreven.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjente og Magistrats-Embeder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2690 fg.)

Intet Vindringsforslag var stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Steenstrup): Jeg skal blot anbefale, at Thinget vedtager Lovforslaget usorandret, som det foreligger fra 2den Behandling, og sender det til Landstinget.

Sad: Jeg vil blot tillade mig paa det Mindretals Vegne, som har stillet sig anderledes overfor dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, at udtale, at vi ganske vist fastholde den Stilling, som vi have indtaget til dette Lovforslag, nemlig at vi ikke anse det for skiftet til endelig Vedtagelse i sin nuværende Stikfæls, men at vi særlig efter den Stilling, som ogsaa Ministeren har indtaget, og som falder sammen med Mindretallets, anse det for givet, at dette Lovforslag ikke vil blive endelig Lov. Da vi anse det for ønskeligt, at Landstinget faar Leilighed til at tilkjendegive sin Opfattelse af dette Forhold og tilkjendegive den saa hurtig, at mulig dette Lovforslag kunde vende tilbage hertil og saaledes endnu faae en Chance for at komme ud i denne Samling, skal jeg tillade mig at opfordre de Herrer, som dele Mindretallets Mening om, at dette Lovforslag, som det er, i og for sig ikke bør vedtages, dog at stemme for det nu ved 3die Behandling, idet vi gaa ud fra, at dette i og for sig ikke betyder, at Lovforslaget i denne Stikfæls vil blive endelig vedtaget, men at det kun betyder: Overgang til det andet Thing.

N. P. Jensen: Foranlediget ved den Udtalelse, der blev fremsat af den ærede sidste Raler, skal jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg agter at stemme mod Lovforslaget, ligesom jeg vil stemme mod ethvert Lovforslag, der har faaet

et Indhold, der ikke er stemmende med, hvad jeg anser for rigtigt. Jeg anser det for nødvendigt at gaa denne Vej; vi stemme jo ikke for at faae Sagen over i Landstinget, men for dens endelige Vedtagelse, og naar man ser den Maade, hvorpaa vore Afstemninger tidt og ofte blive exploiterede ube i Landet, tror jeg, at det er det Æneste, Mindretallet har at gjøre, at stemme mod Lovforslaget. Dette kan man saa meget bedre gjøre, som den sidste Forandring i Grundloven har ført til, at selv om en Sag bliver forkastet, er der Intet iveien for atter at indbringe den i samme Samling.

Nimestad: Hvad min ærede Ven nys udtalte, er vistnok overmaade rigtigt fra et abstrakt Synspunkt, men jeg kan dog ikke tiltaade, at man enten i Almindelighed eller særlig ved denne Sag vilde følge ham paa denne Vej. Jeg tror, at man maa regne med de Faktorer, som man er henvist til at regne med, og det ærede Medlems Anvisning forekommer mig at overse den gamle Regel, at man skal stikke Fingeren i Sorden og lugte, hvor man er.

N. P. Jensen: Jeg vil kun tillade mig den korte Bemærkning, at det Flexital, der har givet Loven Form, har ogsaa Ret til at vedtage den i den Form, det selv har givet den. Der er derfor Intet til Hinder for at følge den Fremgangsmaade, jeg anbefaler.

Ordføreren (Steenstrup): Jeg skal blot sige, at det er egentlig mærkærdigt med denne Modstand; thi Loven er, hvordan den end er, ubetinget bedre end den gjældende, saa det er ikke let at forstaa, hvorfor det ærede Mindretal paa en Gang forandrer Signaler.... (N. P. Jensen: Ikke Mindretallet!) Ikke Mindretallet, saa Mindretallets Mindretal!

Sad: Vi forandre jo ikke Signalerne; jeg indrømmer ikke, at Lovforslaget er bedre end den gjældende Lov.

Ordføreren (Steenstrup): Loven er fri for den Lovgævsrevision, som staar i den gjældende Lov, og Udvalget har givet Diæter i fuldeste Maal, som der er begjært.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 52 Stemmer mod 4.

Lovforslaget vil nu blive at tilstille Landstinget.